

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Cob/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517204548
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoláková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8517204548.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zolákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: innogy Slovensko, s. r. o., IČO: 44 291 809, so sídlom Hviezdoslavovo námestie 13, 811 02 Bratislava, právne zastúpeného GOREJ Legal, s. r. o., IČO: 47 231 939, so sídlom Krmanova 14, 040 01 Košice, proti žalovanej: ALKONA, spol. s r. o., IČO: 36 483 346, so sídlom Námestie sv. Mikuláša 21, 064 01 Stará Ľubovňa, o zaplatenie 1.861,33 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 3Cb/170/2017-135 z 3. februára 2020 v spojení s opravným uznesením, č. k. 3Cb/170/2017-139 zo 14. februára 2020 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie súdu prvej inštancie, č. k. 3Cb/170/2017-135 z 3. februára 2020 v spojení s opravným uznesením, č. k. 3Cb/170/2017-139 zo 14. februára 2020, o zamietnutí návrhu žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 3Cb/170/2017-75 z 29. októbra 2019.

Priznáva žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením zamietol návrh žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 3Cb/170/2017-75 z 29. októbra 2019.

2. 2.1 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutočností, že 6. decembra 2019 mu bol doručený návrh žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, v ktorom žalovaná predovšetkým tvrdila, že jej konateľ udelil W. W. plnú moc tak, že k svojmu podpisu pripojil jej obchodné meno a uviedol spisovú značku sporu, z čoho malo byť podľa žalovanej zrejmé, že konal v jej mene. Preto písomnú výzvu súdu, uskutočnenú za účelom splnenia náležitostí ustanovených v § 31 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, (ďalej len „Občiansky zákonník“), teda aby plnú moc opatrla svojou pečaťou považovala za výzvu, bez opory v právnom poriadku, keďže podľa nej je z výpisu z obchodného registra zrejmé, že za ňu koná konateľ, ktorý k jej obchodnému menu pripojí svoj podpis. Mala za to, že zákon neustanovuje povinnosť, aby obchodné meno obchodnej spoločnosti bolo pri podpise uvedené tlačenou formou - pečaťou, preto tento údaj stačí uviesť vlastnou rukou, čo jej konateľ jednoznačne a nepochybne urobil. Konštatovala, že ak súd pre platnosť plnej moci, resp. pre jej akceptáciu požadoval pečaťku, postupoval contra legem, teda v rozpore so zákonom a Ústavou Slovenskej republiky. Navyše predloženie plnej moci hodnotila ako právny úkon, ale aj ako podanie, ktoré bolo nevyhnutné v zmysle § 124 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) posudzovať podľa jeho obsahu. Keďže predmetnú výzvu súdu považovala za úkon contra legem a súčasne za nulitný úkon, nereagovala na ňu. Zároveň trvala na tom, že súd mal konať počas celého konania (aj odvolacieho) s jej právnym zástupcom, právnenému zástupcovi sa mali doručovať všetky písomnosti (najmä predvolania) a právny zástupca mal byť vyzývaný na podanie vyjadrení a predkladanie dôkazov. Podotkla, že ak súd takto

nepostupoval, zmaril jej právo na účasť na úkonoch súdu a právo na obhajobu a jeho postup bol v rozpore so zákonom. Ďalej tvrdila, že plnomocenstvo udelené advokátovi nevyklučuje, aby samotná strana sporu nemohla podať akékoľvek podanie vo veci, a ak takéto podanie podá, neznamená to, že už ju právny zástupca v konaní nezastupuje. Popritom sa vyjadrila aj k odporu podanému v tomto konaní, ktorý podľa nej nebol podaný jej právnym zástupcom iba z dôvodu momentálnej právnej (procesnej) istoty. Pripomenula, že v tomto odpore vyslovila svoje právne námietky a výhrady voči postupu súdu a jeho posudzovaniu plnej moci a deklarovala, že ju udelila právnemu zástupcovi na celé konanie, a preto je potrebné ju v konaní akceptovať. Rovnako v tomto odpore vzniesla aj námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi, o ktorej súd nerozhodol, aj napriek tomu, že vo veci vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 5C/40/2016, v ktorej bola takisto zastúpená W.. W., bola táto sudkyňa vylúčená, na základe čoho dospela k záveru, že vo veci konal a rozhodol v zmysle § 50 CSP vylúčený sudca. Okrem toho tvrdila, že sudkyňa vydaním uznesenia o prerušení konania z dôvodu začatia reštrukturalizačného konania nezákonne zmarila vytyčenie pojednávania vo veci, pretože na ňu žiadny návrh na začatie reštrukturalizačného konania podaný nebol. V súvislosti s tým tiež poznamenala, že rozhodnutie o začatí reštrukturalizácie by muselo byť zverejnené v Obchodnom vestníku, čo sa podľa nej nikdy nestalo. K svojmu nevyjadreniu sa na výzvu súdu k podanej žalobe uviedla, že aj keď ju súd po skončení konkurzného konania vyzval na vyjadrenie sa k podanej žalobe a predloženie dôkazov na svoju obranu, neučinila tak, nakoľko sa k žalobe už raz vyjadrila, pričom prezentovala názor, že ak bol súd toho názoru, že nemá dostatočné množstvo dôkazov, mal ju na ich predloženie vyzvať. Trvala na tom, že uplatnila prostriedky obrany včas, hneď po vydaní platobného rozkazu rozsiahlym odporom, ktorého dôvody súd nemôže ignorovať a tváriť sa, že neexistujú, ale aj na tom, že zákon netvrdí, že včas podané vyjadrenie k žalobe nemožno posúdiť ako riadny prostriedok procesnej obrany v rámci koncentrácie konania. Čo sa týka jej neúčasti na pojednávaní, tú odôvodnila tým, že jej konateľ bol v čase pojednávania mimo územia Slovenskej republiky, o čom dodatočne predloží dôkaz. Napriek tomu, mala za to, že pojednávania sa mal zúčastniť jej právny zástupca, ktorému mali byť súdom doručované všetky písomnosti. Napokon namietala, že súd akceptoval aj žalobcove zavádzajúce vyjadrenie, nepoctivý prístup k zákazníkovi a to, že pravdepodobne neuviedol všetky skutkové tvrdenia úplne a pravdivo, ako predpokladá zákon, v dôsledku čoho podľa nej nebolo možné, aby bol jeho nárok uznaný tak, ako o ňom rozhodol súd v napadnutom rozsudku pre zmeškanie. Na základe uvedených skutočností žalovaná žiadala o zrušenie napadnutého rozsudku a o nariadenie ďalšieho pojednávania. Za predpokladu, že súd prvej inštancie tomuto jej návrhu nevyhoví, žiadala o predloženie jej návrhu odvolaciemu súdu.

2.2 Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie konštatoval, že konateľ žalovanej sa spolu s W.. W. dostavil 6. júna 2018 do podateľne súdu, kde bol upozornený, že do spisu môžu nahliadať účastníci konania a ich zástupcovia, v dôsledku čoho udelil W.. W. plnomocenstvo, v ktorom prečiarkol slovo „neobmedzene zastupoval“ a nahradil ho slovom „nahliadal“ tak, ako je to zrejme z tohto plnomocenstva nachádzajúceho sa v spise (č. I. 21). Toto plnomocenstvo súd aj v uvedenom rozsahu akceptoval. Následne vyzval žalovanú na predloženie kvalifikovaného plnomocenstva na jej zastupovanie v konaní - opatreného jej pečiatkou, ktoré by konkretizovalo, či bolo podané konateľom za žalovanú alebo iba fyzickou osobou, ktorá má právo nahliadnuť do spisu. Žalovaná však na výzvu doručení jej 23. júna 2018 žiadnym spôsobom nereagovala, a preto súd naďalej doručoval všetky súdne písomnosti vrátane predvolania na pojednávanie žalovanej. K zákonnosti prerušenia konania konštatoval, že na majetok žalovanej sa uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn. 2K/19/2018 z 27. augusta 2018 začalo konkurzné konanie a táto okolnosť mala za následok prerušenie konania v zmysle ustanovenia § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Toto uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 3. septembra 2018 a konkurzné konanie bolo zastavené zverejnením uznesenia o zastavení konkurzného konania 18. decembra 2018 v Obchodnom vestníku. Čo sa týka žalovanou vznesenej námietky zaujatosti uviedol, že toto podanie bolo postúpené na rozhodnutie Krajskému súdu v Prešove, ktorý mu uznesením, č. k. 7Ncb/1/2019-48 z 21. marca 2019, vec vrátil bez meritórneho rozhodnutia. Toto rozhodnutie bolo žalovanej doručené 17. apríla 2019.

2.3 K samotným dôvodom vydania rozsudku pre zmeškanie súd prvej inštancie konštatoval, že z dôvodu pracovnej neschopnosti konateľa žalovanej zrušil pojednávanie nariadené na 11. septembra 2019 a vytyčil nové pojednávanie na 29. októbra 2019. Oznámenie o novom termíne pojednávania bolo žalovanej doručené 21. septembra 2019, pričom už 11. septembra 2019 bol súdu doručený e-mail od manželky W.. W., ktorým v jeho mene žiadala o odročenie pojednávania z dôvodu jeho zdravotných problémov. Nakoľko W.. W. nebol žalovanou riadne splnomocnený na zastupovanie v prebiehajúcom konaní a všetky doterajšie písomnosti ako aj predvolania na pojednávania boli doručované priamo žalovanej, súd na toto podanie neprihliadal. Navyše pre vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené

všetky zákonom požadované náležitosti, keďže žalovaná bola v predvolaní riadne poučená o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie a jeho vydanie navrhol samotný žalobca.

2.4 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie neodôvodnila žiadnym ospravedliteľným dôvodom (okrem neprítomnosti jej konateľa na území Slovenskej republiky, ktorú do dnešného dňa nezdokladovala), ktorý by akýmkoľvek spôsobom odôvodňoval zrušenie napadnutého rozhodnutia. Preto súd nevyhovel jej návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

3. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Namietala, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V súvislosti s absenciou kvalifikovaného plnomocenstva tvrdila, že aj sudkyňa považovala predmetné plnomocenstvo za plnomocenstvo na celé konanie, pretože inak by ju nebol súd písomne vyzýval na jeho doplnenie len jej pečaťou. Zdôraznila, že ak by bol súd považoval predmetné plnomocenstvo za plnomocenstvo na jednorazové nahliadnutie do spisu, nebol dôvod na jeho následnú konvalidáciu. Navyše tým súd podľa nej sám seba usvedčil z toho, že plnomocenstvo považoval za plnomocenstvo nie iba na nahliadnutie. Ďalej poznamenala, že jej nebolo doručené uznesenie, č. k. 7Ncb/1/2019-48 z 21. marca 2019 a popritom sa dožalovala aj toho, aby jej súd preukázal aká výzva z 21. januára 2019 jej bola súdom zaslaná, či obsahovala príslušné poučenie, ale aj predloženia dôkazu o tom, že jej bola takáto výzva doručená. K svojej neúčasti na pojednávaní žalovaná tvrdila, že jej konateľ bol od polovice októbra mimo územia Slovenskej republiky, pričom mala za to, že pojednávania sa zúčastní jej právny zástupca. Napriek tomu je podľa nej dostatočným ospravedliteľným dôvodom práve skutočnosť, že nezákonným postupom súdu bola zmarená jej účasť na pojednávaní. Avšak odhliadnuc od toho najprv očakávala rozhodnutie o námietkach zaujatosti, ktoré podala spolu s odporom. Konštatovala, že k žalobe sa už skôr vyjadrila riadne a súladne so zákonom, a preto nebolo možné, aby bol nárok žalobcu uznaný, teda aby bolo žalobe celkom vyhovené. Podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie neboli splnené tiež z dôvodu, že skutkový stav, ktorý súd poznal, to neumožňoval a súd aplikoval tento postup len v dôsledku nesprávneho použitia zákona. V súvislosti s tým napokon zopakovala, že k veci sa už skôr náležitým spôsobom vyjadrila, ale aj to, že nemala reálnu možnosť zúčastniť sa pojednávania z ospravedliteľných dôvodov. Popritom napadnuté uznesenie považovala za arbitrárne a zjavne neodôvodnené. Na základe uvedených skutočností žalovaná žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca podaním z 11. marca 2020. Podľa názoru žalobcu sa súd prvej inštancie zaoberal všetkými námietkami a dôvodmi, náležite sa s nimi vysporiadal, riadne o nich rozhodol a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná podaniami zo 17. marca 2020, 18. marca 2020 a 27. marca 2020, pričom obsahom všetkých týchto podaní bola kópia jej už skôr podaného odvolania.

6. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadril žalobca podaním z 8. apríla 2020, obsahom ktorého bola kópia jeho podania z 11. marca 2020.

7. Prípisom z 11. mája 2020, doručeným Krajskému súdu v Prešove 12. mája 2020, zaslal súd prvej inštancie odvolaciemu súdu vyjadrenie žalovanej (k vyjadreniu žalobcu k podanému odvolaniu) z 25. apríla 2020. Žalovaná v tomto vyjadrení tvrdila, že žalobca vo svojom vyjadrení len poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu, ale nijako sa nevyjadruje k dôvodom odvolania. Popritom zopakovala podstatné argumenty, ktoré uviedla už v odvolaní.

8. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovení § 34 CSP, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa zásad uvedených v ustanovení § 379 CSP bez nariadenia pojednávania, prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a súčasne viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle ustanovení § 380 CSP a nasl. dospel k záveru, že

odvolanie žalovanej nie je dôvodné a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť.

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

10. Podľa § 277 ods. 2 CSP, ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

11. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že konateľ žalovanej udelil 6. júna 2018 W.. W. plnomocenstvo na nahliadnutie do súdneho spisu vo veci vedenej súdom prvej inštancie pod sp. zn. 3Cb/170/2017. Na základe tohto plnomocenstva bol splnomocnencovi v ten istý deň od 15:00 hod. do 15:10 hod. predložený predmetný spis na nahliadnutie. Výzvou zo 7. júna 2018 doručenu žalovanej 23. júna 2018 súd vyzval žalovanú, aby v lehote 15 dní predložila súdu kvalifikované plnomocenstvo na zastupovanie v konaní, pretože predložené plnomocenstvo nespĺňa náležitosti ustanovené v § 31 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka, keďže z neho nie je zrejmé, či ho udeľuje konateľ žalovanej ako fyzická osoba alebo ako konateľ žalovanej. Výzva obsahovala aj upozornenie, že ak ho udelil ako konateľ žalovanej je nevyhnutné, aby bolo opatrené pečiatkou žalovanej. Uznesením, č. k. 3Cb/170/2017-35 z 21. januára 2019, doručeným žalovanej 23. januára 2019, súd vyzval žalovanú, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadrila k žalobe, v tomto vyjadrení uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Spolu s týmto uznesením doručil žalovanej aj poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu. Uznesením, č. k. 3Cb/170/2017-58 z 18. apríla 2019, doručeným žalovanej 25. apríla 2019, súd vyzval žalovanú, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadrila k vyjadreniu žalobcu, v tomto vyjadrení uviedla ďalšie skutočnosti a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovanej bolo 10. júna 2019 o 00:30 hod. doručené predvolanie na pojednávanie naplánované na 11. septembra 2019 o 9:00 hod.. V tomto predvolaní bola poučená o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Následne súd odročil pojednávanie nariadené na 11. septembra 2019 o 9:00 hod. z dôvodu práceneschopnosti konateľa žalovanej na 29. októbra 2019 o 10:30 hod.. Upovedomenie o tomto odročení z 10. septembra 2019 doručil žalovanej 21. septembra 2019 o 6:03 hod.. Žalovaná sa na pojednávaní bez ospravedlnenia nezúčastnila.

12. K odvolacej námietke žalovanej, že súd prvej inštancie sám seba usvedčil z toho, že plnomocenstvo udelené W.. W.Č. považoval za plnomocenstvo nie iba na nahliadnutie, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v priebehu celého konania nepochybnil skutočnosť, že predmetné plnomocenstvo bolo udelené splnomocnencovi len na nahliadnutie do spisu, dôkazom čoho je nielen doručovanie písomností priamo žalovanej, ale aj to, že súd v žiadnom vo svojom rozhodnutí neuviedol menovaného ako právneho zástupcu žalovanej.

13. Čo sa týka žalovanou opakovane namietaného nedoručenia uznesenia, ktorým bolo rozhodnuté o jeho námietke zaujatosti, odvolací súd konštatuje, že túto jeho námietku považuje takisto za nedôvodnú, pretože z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že predmetné rozhodnutie bolo žalovanej doručené 17. apríla 2019.

14. V súvislosti s odvolacou námietkou žalovanej, že podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie neboli splnené z dôvodu, že skutkový stav, ktorý súd poznal, to neumožňoval a súd aplikoval tento postup len v dôsledku nesprávneho použitia zákona, odvolací súd zdôrazňuje, že podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškania žalovaného na pojednávaní ustanovuje Civilný sporový poriadok v § 274 a v danej veci boli všetky tieto podmienky nepochybne splnené. Preto nemožno za žiadnych okolností súhlasiť s názorom žalovanej, že rozsudok pre zmeškanie bol vydaný v dôsledku nesprávnej aplikácie zákona súdom prvej inštancie.

15. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalovanej za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1, 2 CSP a ustanovením § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní bol žalobca úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 % a zároveň žalovaná v odvolacom konaní úspech nemala. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).